

παγόβουνο

παγόβουνο, το, ουσ. [<πάγος + βουνό], το παγόβουνο· (και για τα δυο φύλα) που είναι πολύ ψυχρός στον έρωτα: «όλο το βράδυ την πασπάτευα για να την ανάψω, αλλά ήταν τόσο παγόβουνο, που στο τέλος την παράτησα κι έφυγα»·

- η *κορυφή του παγόβουνου*, λέγεται σε περίπτωση κάποιας σοβαρής υπόθεσης, που κάθε στοιχείο που αποκαλύπτεται, προϊδεάζει για το μέγεθος των διαστάσεων εκείνων των στοιχείων που δεν έχουν ακόμη αποκαλυφθεί: «κι αυτά που ακούτε είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου, γιατί στη συνέχεια θ' ακολουθήσουν αποκαλύψεις, που θα σας σηκωθεί η τρίχα». Από το ότι η κορυφή του παγόβουνου είναι το ορατό μόνο τμήμα, ενώ ο κύριος όγκος του είναι βυθισμένος στη θάλασσα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας